

POSTANOWIENIE

7 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 7 marca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa S. R.

przeciwko I. S.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na skutek skargi kasacyjnej S. R.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 29 marca 2022 r., II Ca 820/21,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia odpisu niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z 29 marca 2022 r. (II Ca 820/21) w sprawie z powództwa S. R. przeciwko I. S. o zapłatę oddalił apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z 28 grudnia 2020 r. (pkt I) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt II). Od tego wyroku skargę kasacyjną wywiódł powód. W ramach podstawy kasacyjnej – bliżej nieokreślonej - podniósł zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jednostronną i wadliwą ocenę materiału dowodowego, pominięcie dowodów wnioskowanych przez powoda, wskutek czego doszło do wydania wyroku krzywdzącego dla powoda. Rekomendując przyjęcie jego skargi kasacyjnej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy pełnomocnik powoda powołał się na przyczynę kasacyjną z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., utrzymując, że skarga ta jest oczywiście uzasadniona. We wnioskach pełnomocnik skarżącego domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów bądź oceny dowodów. Każdy zarzut kasacyjny, który ma na celu polemikę z ustaleniami faktycznymi sądu drugiej instancji bądź zmierza do podważanie tej oceny, chociażby pod pozorem kwestionowania błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania określonych przepisów prawa materialnego, z uwagi na jego sprzeczność z art. 398³ § 3 k.p.c. jest *a limine* niedopuszczalny, a skarga oparta wyłącznie na takich zarzutach podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76 oraz z 12 czerwca 2006 r., IV CSK 100/06, niepubl.). Według jednolitego i utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego zakaz podnoszenia w skardze kasacyjnej zarzutów dotyczących oceny dowodów obejmuje m.in. zakaz podnoszenia w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83, z 17 czerwca 1999 r., I CKN 51/98, OSNC 2000, nr 2, poz. 27, z 9 października 2014 r., I CSK 544/14, niepubl. i z 22 listopada 2017 r., IV CSK 63/17, niepubl.). Przepis ten bowiem wprost określa reguły oceny dowodów przez sądy *meriti*. Zarówno treść zarzutu wypełniającego podstawę skargi kasacyjnej, jak i jego uzasadnienie nie pozostawia wątpliwości co

do tego, że powód oparł swą skargę wyłącznie na niedopuszczalnym zarzucie dotyczącym kwestionowania oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na tej podstawie przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych.

Poza tym, art. 398⁴ § 1 k.p.c. zawiera elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej. Według art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości. W skardze nie wskazano, w jakim zakresie został zaskarżony wyrok Sądu drugiej instancji. Braki formalne skargi kasacyjnej dotyczące jej elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. mają charakter nieusuwalny i skutkują koniecznością odrzucenia skargi kasacyjnej, co wynika z treści przepisów art. 398⁶ § 1 i § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną powoda na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. z wyżej wskazanych przyczyn, tj. jako zawierającą nieusuwalny brak formalny, który powinien skutkować jej odrzuceniem już przez sąd drugiej instancji oraz jako niedopuszczalną ze względu na treść jedyne sformułowanego w niej zarzutu wypełniającego podstawę skargi kasacyjnej.

O kosztach postępowania kasacyjnego - na stosowany wniosek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964).

[SOP]

[ał]

